

[Landbrugsministeren]

ninger i adgangen til at erhverve skovarealer, men det var dengang regeringens opfattelse, at der ikke på det foreliggende grundlag var anledning til at tage nogen lovgivningsinitiativer. Jeg er imidlertid villig til på den givne foranledning efter samråd med miljøministeren og justitsministeren at tage op til fornyet overvejelse, om der er tilstrækkelig begrundelse for at søge tilvejebragt regler om erhvervelse af skov- og plantagearealer, og om, hvorledes sådanne regler i givet fald kunne udformes.

Svend Haugaard (RV):

Jeg må opfatte svaret som et ja på spørgsmålet, og det siger jeg tak for. Jo, det er i høj grad ud fra interesse for skovene, men dér har vi jo fredskovbestemmelserne på et vist område, men det er altså også ud fra interesse for, hvem der kan eje disse skove. Jeg ved ikke, om man har nogen egentlig statistik over, hvor mange hektar skov der findes her i landet, som der ikke er landbrugspligt på; en hel del, der hører til landbrugsejendomme, er der landbrugspligt på i forvejen, og de er dermed inde under bopælskravet.

Jeg tror egentlig ikke, der er nogen særlig stor risiko for store ændringer i ejerforholdet, men jeg er mest bange for de mindre arealer, dem, man kunne tænke sig at erhverve til rekreativt formål, herunder jagt, med angivelse af, at det var erhverv. Jeg vil gerne henstille, at man, når man nu begynder at undersøge disse ting her, hvad jeg forstår landbrugsministeren er villig til, så også tager spørgsmålet op, hvor mange hektar skov der skal til, for at et areal skifter fra at være rekreativt til at være erhvervsdrevet. Jeg tror, det er noget, som har en kolossal interesse især for visse dele af den jyske vestkyst.

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

Spørgsmålet om, hvor store arealer der ikke er pålagt f. eks. landbrugspligt, kan ikke besvares, fordi der ikke findes nogen statistik over skovarealer, som ikke er pålagt landbrugspligt. Vi står lidt famlende over for opgaven, fordi vi ikke ved, hvor stort omfang opgaven har. Det kan vel opklares på en eller anden måde, og det er vi i landbrugsministeriet i denne forbindelse naturligvis også interesserede i.

De andre spørgsmål, som hr. Svend Haugaard rejste, vil naturligvis indgå i de drøftelser, vi skal have med de to nævnte ministerier.

Hermed sluttede spørgsmålet.

8) Til **arbejdsministeren** af:

Keld Andersen (KF):

»Vil ministeren tage skridt til at afskaffe den helt urimelige forskelsbehandling, der rammer lønmodtagere, som er gift med selvstændige erhvervsdrivende, og som betyder, at disse i modsætning til andre kun kan modtage arbejdsløshedsunderstøttelse i ét år?«

(Spm. nr. 70).

Skriftlig begrundelse.

Det er ikke rimeligt, at man, som reglerne er i dag, diskriminerer en bestemt gruppe mennesker – i dette tilfælde den lønmodtager, som har indgået ægteskab med en person, som driver selvstændig erhvervsvirksomhed.

Man kan naturligvis diskutere størrelsen af arbejdsløshedsunderstøttelsen såvel som længden af den periode, hvori understøttelsen kommer til udbetaling, men det må retfærdigvis være således, at der ikke sker en forskelsbehandling i mulighederne for at opnå den til enhver tid gældende arbejdsløshedsunderstøttelse.

Arbejdsministeren (Auken):

Det er rigtigt som sagt af spørgeren i den skriftlige begrundelse for spørgsmålet, at der gælder et særligt arbejdskrav, altså en særlig regel for personer, der er gift med en selvstændig erhvervsdrivende. Reglen fremgår ikke direkte af arbejdsløshedsforsikringsloven, men den er fastsat af arbejdsdirektøren efter forhandling med landsarbejdsnævnet, og det vil altså sige parterne på arbejdsmarkedet. Den går som bekendt ud på, at medlemmer, der er gift med selvstændige næringsdrivende, kun kan få dagpenge, hvis de har haft 130 dages arbejde inden for de sidste 18 måneder. Grunden til, at man har en sådan regel, er naturligvis ønsket om at sikre så god en kontrol med udbetaling af dagpenge som vel muligt, et synspunkt, som ikke